سردار جواب منتقدان را با گل داد

در شب تحقیر اسپارتاپراگ در روسیه، الماس ایرانی دوباره درخشید. سردار آزمون در برد ۷ بر یک زنیت مقابل این تیم موفق شد دبل کند. البته او می‌توانست هت‌تریک کند اما با بدشانسی گل سوم خود را نزد. سردار در طول مسابقه سه ضربه سمت دروازه اسپارتا زد که دوتای آن گل شد و سومی به هدر رفت. او هر دو گل را با ضربات سر به ثمر رساند تا نشان دهد بی‌دلیل نیست با علی دایی مقایسه می‌شود. آزمون در پایان مسابقه به عنوان بهترین بازیکن زمین انتخاب شد تا همه جوره پاسخ منتقدانش را داده باشد. سایت چمپیونات روسیه قبل از بازی نوشت آزمون با عملکردی که اخیرا داشته، باید خواب ترانسفر به لیگ‌های دیگر از جمله بوندس لیگا را ببیند. آزمون اما جواب دندان‌شکنی داد و همچنین درباره عملکردش در لیگ قهرمانان گفت: «مصدوم بودم و این باعث شد زیاد بازی نکنم.» او اضافه کرد: «دو گل زدم؟ این وظیفه من است. فراموش نکنید ما تک‌مهاجم بازی می‌کنیم. اگر در این باره سوالی هم دارید باید از سرمربی بپرسید.»

گفت‌وگو با مرتضی مهرزاد، ملی‌پوش تیم والیبال نشسته

دوست ندارم ستاره باشم

حضور مهرزاد در کنار رئیس جمهور در مراسم تجلیل از قهرمانان المپیک و پارالمپیک از صحنه‌های مورد توجه عکاسان بود | عکس: میزان

آرزو قنبری

ورزش

کافی است گوگل کنید: مرتضی مهرزاد! فارسی و انگلیسی هم ندارد. از رسانه‌های داخلی تا وبسایت کمیته بین‌المللی پارالمپیک، سازمان جهانی پاراوالیبال، گاردین، سی‌ان‌ان و بسیاری دیگر داستانش را نوشته‌اند. عکس‌هایش در گِتی و سایر رسانه‌های تصویری، جذاب و پرطرفدارند و... از پیش از رفتن تیم ملی به توکیو تا در جریان رقابت‌ها و بعد از قهرمانی، هر بار که درباره والیبال نشسته مردان ایران یادداشتی منتشر شده، به حضور او هم اشاره کرده‌اند.

خلاصه داستانش شاید همین باشد: «محدودیت‌های خاص جسمی و هر بار که به آینه نگاه کنی، چند سر و گردن از همه بلندتر باشی. فرار کنی از آن‌که روبه‌رویت نشسته، از آینه‌ها، نگاه‌ها، آدم‌ها... عاقبت یک روز، برسی به آن نقطه که گریزی نیست. بعد یکی پیدا شود، دستت را بگیرد. از انزوا بیرون بزنی، بروی، دنیا را ببینی، بشوی ستاره، برگردی. چند سر و گردن بالا بلندتر از همه بنشینی توی آینه، زل بزنی به آن‌که روبه‌رویت نشسته، به چشم‌هایت و چشم‌هایش که مهربان است.»

در روزهایی که بحث جادوگری در فوتبال دوباره مطرح شده، ما به سراغ یک جادوی اصیل در منهای فوتبال رفته‌ایم و هر چند مرتضی نمی‌خواهد واقعیت ستاره‌شدن خودش را بپذیرد، اما این بار، در جام جم با او در مورد همین موضوع گپ زدیم.

عضویت در یک تیم موفق پارالمپیکی چه حسی دارد؟

عضو یک تیم موفق بودن به شما فرصت می‌دهد که بخشی از تاریخ پیروزی‌های یک ورزش بشوید. برای من افتخار است و خدا را شکر می‌کنم.

جدا از مسائل مربوط به قهرمانی، مهم‌ترین تأثیر ورزش در زندگی‌ات چه بوده؟

ورزش به من هویت داد. سال‌ها خانه‌نشین بودم و ارتباطی با دیگران نداشتم. بعد از حضورم در تلویزیون، همه من را به عنوان پسر قدبلند برنامه ماه عسل می‌شناختند. اما با والیبال نشسته شخصیت و هویت ورزشی‌ام شکل گرفت.

و به اجتماع هم رسید...

بله. هویت ورزشی، اجتماعی به من داد.

از تأثیرات اجتماعی ورزش خاطره‌ای داری؟

این‌که وقتی از مسابقه برمی‌گردیم، مردم می‌گویند برای ما دعا کردند خیلی برایم ارزشمند است یا همان نگاه‌هایی که قبلا آزاردهنده بودند، حالا به نظرم کنجکاوی ساده‌ای‌ست. در هر محیطی بعد از چند دقیقه عادی می‌شوند و خیلی دوستی‌ها را هم شکل می‌دهند.

فکر نمی‌کنی بخشی از این تغییر نگاه‌ها درونی‌ست و به بیرون ارتباطی ندارد؟

شاید حساسیتم از قبل کمتر و پذیرشم از شرایطم بیشتر شده، اما به نظرم نگاه‌ها هم فرق کرده‌اند.

شاید. تفاوت بیرونی از این جهت که مثلا حالا چند سال است، نه فقط ما در ایران، بلکه خارج از ایران هم، قهرمانی به نام مرتضی مهرزاد را دیده‌ایم که از قضا، قامت بلندی هم دارد، ۲/۴۶ متر.

همین عادی شدن خیلی مهم است. تغییر قابل توجهی است. اگر شعارها را شنیده باشید، می‌خواهند بگویند همه چیز عادی است و معروف‌ترین جمله هم این است: «معلولیت، محدودیت نیست.» تلاش می‌کنند با این جمله کلیشه‌ای و غیرواقعی ماجرا را تمام کنند در صورتی که معلولیت محدودیت‌های بسیاری را به دنبال دارد. البته پایان زندگی و آرزوها نیست.

بله. خانه به خانه، محله به محله، شهر به شهر و کشور به کشور محدودیت‌های متفاوتی دارد.

حالا اگر شرایطی وجود داشته باشد که من و سایر افراد دارای معلولیت بیشتر در اجتماع دیده شویم، خیلی چیزها عادی می‌شود. هم ما برای دیگران و هم نگاه‌ها برای ما.

برگردیم به ورزش. تو نقش مهمی در پیروزی‌های سال‌های اخیر تیم ملی داشته‌ای.

والیبال نشسته ایران از گذشته، قهرمانی زیاد داشته و ان‌شاءا... که ادامه هم دارد. من از حوالی ریو، به تیم اضافه شدم.

بله، دو نایب قهرمانی و هفت قهرمانی فقط در پارالمپیک. کارنامه درخشانی است. اما در دو تای آخری به گواه کارشناس‌ها تو تأثیرگذار بوده‌ای.

من می‌گویم ما تیم هستیم. هرچه انجام می‌دهیم، به هم وصل است. روی هم تأثیر می‌گذارد.

گفته بودی دوست نداری، ستاره باشی.

بله.

در جهت همان موضوع عادی شدن؟

بله و البته اهمیت تلاش تیمی.

خب چه بخواهیم، چه نخواهیم همه تیم‌ها ستاره دارند. مهم هدایت تیم با همه اعضا و ستاره‌هاست.

هادی رضایی هم این کار مهم را به‌خوبی انجام داده و در این سال‌ها همه ما را درست هدایت کرده است.

من از این جهت به تأثیرت در تیم اشاره می‌کنم که جادوی ورزش در زندگی تو اتفاق افتاده. گاهی مهم است داستان آدم‌ها با چند سؤال ساده مرور شود. این‌که به قول خودت یک زمانی، هویتی را از والیبال نشسته گرفته‌ای، حالا با تلاش، ویژگی‌های فردی و فنی به شایستگی لازم رسیده‌ای که در سرنوشت تیمت اثرگذاری.

این جادو می‌تواند برای تک‌تک اعضای تیم صادق باشد. البته. فقط میزانش تفاوت دارد.

چه چیزهایی در ستاره بودن وجود دارد که تو دوست نداری.

هر چیزی به اندازه‌اش خوب است. توجه هم همین‌طور، کم و زیادش خوب نیست. آن زمان که من در انزوا زندگی می‌کردم، از توجه دیگران به شرایطم خسته بودم و تنهایی را ترجیح می‌دادم. بعد همه چیز تغییر کرد. جنس توجه عوض شد و من برعکس گذشته، احساس ناخوشایندی نداشتم. اما بخش عمده این تحولات برمی‌گشت به ورزش و تیمی که به آن تعلق داشتم. به نظر من، در ورزش تیمی، اولویت تیم است. هرکدام از اعضا می‌توانند در مقاطع مختلف فراز و نشیب داشته باشند. ضمن این‌که ما تیم موفقی داریم، همه از ما انتظار طلا دارند. پذیرش ستاره بودن، فشار روانی منفی به ذهن بازیکن اضافه می‌کند.

در پایان به نکته خوبی اشاره کردی. بعد از توکیو بحث نصف بودن جوایز تیمی مطرح شد. با توجه به بار روانی قهرمانی، آیا تیم شما پاسخی هم در این زمینه گرفت؟

متأسفانه خیر. از دو سال پیش از پارالمپیک، مسوولان طلا را برای تیم ما کنار می‌گذارند و این فشار سنگینی بر ذهن‌مان دارد. ما خودمان را برای رسیدن به چیزی که پیش‌بینی می‌کنند، متعهد می‌دانیم، اما بحث تجدیدنظر در جوایز هیچ پاسخ خاصی به دنبال نداشت. نصف پاداش کامل مدال طلا با کسر ۱۰ درصد مالیات به ما پرداخت شد.

مهرزاد: ما خودمان را برای رسیدن به چیزی که پیش‌بینی می‌کنند، متعهد می‌دانیم، اما بحث تجدیدنظر در جوایز هیچ پاسخ خاصی به دنبال نداشت. نصف پاداش کامل مدال طلا با کسر ۱۰ درصد مالیات به ما پرداخت شد

پشت پرده تبلیغات محیطی و اختلافی که بین سازمان لیگ و تیم‌های فوتبال پیش آمده است

جنگ بر سر پول!

مازیار فیروزی

ورزش

تبلیغات محیطی حالا به مطالبه اصلی تیم‌های لیگ‌برتری تبدیل شده‌است. اتفاقی که سودی میلیاردی را به جیب باشگاه‌ها واریز می‌کند و طبیعتا خیلی از مشکلات آنها را حل. در این بین اما مقاومت سازمان لیگ‌برتر برای این‌که همچنان این تبلیغات را در اختیار داشته باشد ستودنی است. درست است همه اینها مصوب و ساز و کار قانونی خودش را دارد اما این مصوبه‌ها می‌شود تغییر کند و می‌شود شرایط را طوری رقم زد که حق باشگاه‌ها تمام و کمال داده شود.

کدام مصوبه؟

تبلیغات محیطی تیم‌های فوتبال، اتفاقی مهم است که شاید در این سال‌ها زیاد حواس کسی به آن نبوده‌است اما وقتی سردار آجرلو و استقلالی‌ها پیشقدم شدند تا حق خودشان را بگیرند، صدای سایر تیم‌ها هم در آمده‌است.

حق تبلیغات محیطی چیست؟ چرا استقلالی‌ها در تلاش هستند این کار را خودشان انجام بدهند و چرا سازمان لیگ زیر بار این خواسته نمی‌رود؟ همین چند روز قبل بود که صادق درودگر، عضو هیات‌رئیسه سازمان لیگ فوتبال در گفت‌وگویی درباره این اقدام باشگاه استقلال عنوان کرد: من به مدیرعامل محترم باشگاه استقلال، جناب آقای سردار آجرلو توصیه می‌کنم آیین‌نامه لیگ‌حرفه‌ای را یک بار دیگر بخواند. این اقدام، قانونی نیست در فوتبال قوانینی حاکم است که همه اعضای آن به عنوان عضو و ذی‌نفع فوتبال، ملزم به تبعیت از آن هستند؛ لذا باید برای هر اقدامی مصوبه‌ای وجود داشته‌باشد. من تاکنون در این مورد مصوبه‌ای ندیدم.»

چرا تبلیغات محیطی دست سازمان لیگ است؟

سوالی که ذهن خیلی‌ها را درگیر کرده این است که چرا سازمان لیگ متولی این کار است و چرا خود باشگاه‌ها این کار را انجام نمی‌دهند. ظاهرا در اساسنامه سازمان لیگ‌برتر که به امضای باشگاه‌های لیگ برتری هم رسیده، تصویب شده‌است سازمان لیگ کل تبلیغات محیطی لیگ را به صورت پکیج به فروش می‌رساند و در پایان فصل بر اساس ضرایبی این پول را بین تیم‌ها تقسیم می‌کند. در سال‌های گذشته بسیاری از تیم‌ها اعلام کردند پولی از این طریق به آنها نرسیده‌است. اگر باشگاه‌ها خودشان متولی این کار شوند، می‌توانند با رقم‌های دلخواه تبلیغات را به فروش برسانند و پول هم به جیب خودشان می‌رود.

فقط پرسپولیس و استقلال سود نمی‌کنند!

حرف‌های عزیز محمدی، رئیس سابق سازمان لیگ در این باره کاملا اشتباه است. او همین چند روز پیش گفته‌بود اگر تبلیغات محیطی را به باشگاه‌ها بدهند فقط پرسپولیس و استقلال هستند که از این ماجرا سود می‌کنند. در شرایطی که این حرف کاملا اشتباه است. تیم‌هایی مثل سپاهان، تراکتور و... هم می‌توانند بر اساس پخش مسابقات‌شان از شبکه‌های استانی به درآمدهای مختلفی برسند. قطعا صاحبان کسب و کارها در استان‌های مختلف بر اساس نیاز مردم همان استان برای پخش تبلیغات‌شان در مسابقات فوتبال اقدام خواهندکرد.

چرا سازمان لیگ مخالف است؟

سؤالی که اینجا مطرح می‌شود این است که چرا سازمان لیگ با چنین مقوله‌ای مخالفت دارد؟ نگرانی بزرگ سازمان لیگ از دست دادن یکی از منابع درآمدی خود در حوزه فوتبال است، چون اگر استقلال این حرکت را آغاز کند، طبیعتا سایر باشگاه‌ها هم به فکر کسب این درآمد می‌افتند و کار از حوزه سازمان لیگ خارج خواهدشد. از طرفی آنها پیش از شروع فصل کل تبلیغات محیطی را با رقم ۱۸۰ میلیارد تومان به فروش گذاشتند اما کسی این پیشنهاد را نپذیرفت؛ به همین دلیل آنها در تلاش هستند با سنگ‌اندازی در مسیر استقلال به نوعی همچنان زمام امور را در دست داشته‌باشند تا بتوانند از منافع مالی این حوزه بهره‌مند شوند.

تبلیغات محیطی حق ماست!

پس از حاشیه‌های به وجود آمده بر سر جریان تبلیغات محیطی، هواداران فوتبال هم در فضای مجازی حق را به باشگاه‌ها داده‌اند. حالا با گذشت چند روز از این اتفاقات، «تبلیغات محیطی حق ماست» به ترند اول توییتر فارسی تبدیل شده و حمایت مردمی گسترده‌ای را به دنبال داشته‌است. ناتوانی سازمان لیگ در جذب تبلیغات محیطی و ضرر میلیاردی و هنگفت باشگاه‌های لیگ برتری باعث شده مطالبه‌ای جدی در این باره ایجاد شود و مردم نیز خواستار واگذاری این موضوع به باشگاه‌ها شوند.

پس از حاشیه‌های به وجود آمده بر سر جریان تبلیغات محیطی، هواداران فوتبال هم در فضای مجازی حق را به باشگاه‌ها داده‌اند. حالا با گذشت چند روز از این اتفاقات «تبلیغات محیطی حق ماست» به ترند اول توییتر فارسی تبدیل شده

تراکتور خواهان تبلیغات محیطی بازی‌های خانگی‌اش شد

جمشید نظمی، مدیرعامل تراکتور طی نامه‌ای به رئیس فدراسیون فوتبال در راستای احقاق بخشی از حقوق قانونی باشگاه، خواستار در اختیار گرفتن تبلیغات محیطی بازی‌های خانگی خود شد. در بخشی از این نامه آمده است: این باشگاه تقاضا دارد دستور فرمایید در بازی‌های خانگی باشگاه بزرگ تراکتور، برای جبران قسمتی از هزینه‌های باشگاه‌داری، تبلیغات دور زمین توسط خود باشگاه انجام گرفته و سهم سازمان لیگ نسبت به توافق توسط باشگاه پرداخت گردد یا این‌که سازمان لیگ باید نسبت به ظرفیت هواداری هر باشگاهی با آن باشگاه به توافق رسیده و قرارداد تبلیغات دور زمین را به صورت مجزا منعقد نمایند.

مدیرعامل گل‌گهر: نمی‌گویند سهم ما از تبلیغات چطور حساب می‌شود!

مدیرعامل گل‌گهر سیرجان هم از شفاف نبودن سازمان لیگ فوتبال در موضوع تبلیغات محیطی انتقاد کرد. محمد اسفندیارپور به ایسنا گفت: «در حال حاضر تنها راه درآمدزایی برای باشگاه، تبلیغات محیطی است. اما هیچ‌گونه شفاف‌سازی‌ای راجع به این موضوع وجود ندارد. سازمان لیگ هیچوقت برای باشگاه‌ها مشخص نکرده که سهم‌شان بر چه اساسی محاسبه می‌شود و اصلا درآمد کل فوتبال از تبلیغات محیطی چقدر بوده است. برای مثال سازمان لیگ پارسال درآمد باشگاه از تبلیغات محیطی را اعلام کرد، اما ما نمی‌دانیم این مبلغ چطور حساب شده است. باید به باشگاه‌ها کمک شود تا بتوانند به کارشان ادامه دهند. اگر این اتفاق نیفتد، سرانجام خوبی در انتظار فوتبال نیست.»

یادداشت

نقدی بر بیانیه عجیب فدراسیون فوتبال در خصوص خرید از شرکتی اسرائیلی

آقای عزیزی‌خادم؛ خط قرمزها را نمی‌دانید؟

این بخش مهمی از صحبت‌های رهبر معظم انقلاب در دیدار با قهرمانان المپیک و پارالمپیک کشور در شهریور امسال بود: «خب یک نکته مهم در باب ورزش‌های بین‌المللی موضوع رژیم جنایتکار صهیونیستی است؛ این خیلی چیز مهمی است. رژیم سفاک و نسل‌کش و نامشروع سعی می‌کند با حضور خود در میدان‌های ورزشی بین‌المللی برای خودش مشروعیت دست و پا کند؛ برای این کار از میدان‌های ورزشی استفاده می‌کند و مستکبرین جهانی و وابستگان آنها هم کمک می‌کنند و از او پشتیبانی می‌کنند. در این حوزه من به شما. هم به مسؤولان محترم ورزش، هم به خود ورزشکارها. عرض می‌کنم، به هیچ وجه منفعل نشوید.

البته آنها اقدامات مقابله‌ای انجام می‌دهند؛ این وظیفه وزارت ورزش، وزارت خارجه، دستگاه‌های حقوقی است که از راه‌های حقوقی و از راه‌های دیپلماسی از ورزشکار حمایت کنند و نگذارند به او ظلم بشود. ورزشکار آزاده سربلند ما نمی‌تواند به خاطر یک مدال با نماینده یک رژیم جنایتکار در میدان ورزشی دست بدهد و او را عملا به رسمیت بشناسد.»

رهبر معظم انقلاب بارها و بارها به این نکته اشاره کرده‌اند. این یعنی هیچ رابطه‌ای نباید با رژیم منحوس اسرائیل داشت و این اتفاق دیگر سوال و پرسش ندارد. مساله به بیانیه تند و تیز فدراسیون فوتبال برمی‌گردد. آنجا که آنها مقابل هجمه رسانه‌ها پس از ماجرای ورود سیستم VAR به ایران و اسرائیلی بودن شرکت موردنظر، موضعی شدید گرفتند.

جالب اینجاست در یکی از بندهای این بیانیه به صراحت از این نوشته‌اند که: «نهادهای نظارتی اسرائیلی بودن شرکت VAR را تأیید نکردند، مخالفتی هم نشد!» آقای شهاب‌الدین عزیزی‌خادم دیگر کافی نیست؟ آن از خوبان عالم و شایعات زیاد درباره جادوگر و جادو و جنبل، این هم از ماجرای خرید سیستم کمک‌داور ویدئویی از شرکتی اسرائیلی! خودتان را به کدام راه زده‌اید؟ در بیانیه‌تان نوشته‌اید که: «فدراسیون فوتبال اعلام می‌کند در خصوص این موضوع، با مراجع ذی‌ربط هماهنگی‌های لازم را انجام داده و مسؤولان آن مراجع محترم را از تمامی جزئیات به‌طور رسمی مطلع کرده‌است.

به علاوه، پس از این‌که ابهامات مغرضانه در یکی از سایت‌های داخلی مطرح شد، قبل از این‌که نمایندگان شرکت مذکور با تجهیزات VAR وارد کشور شوند، توضیحات و اطلاعات خود را در اختیار نمایندگان مراجع ذی‌ربط قرار داده‌اند. مدیران فدراسیون کتبا درخواست کردند چنانچه ممنوعیت یا مخالفتی با این موضوع دارند به‌طور کتبی و رسمی به فدراسیون فوتبال اعلام کنند تا وفق نظر و ملاحظات قانونی و ملی آن مراجع اقدام شود اما نه قبل از عزیمت نمایندگان شرکت طرف قرارداد، نه در زمان حضور آنها در ایران و نه تاکنون به مورخ ۲ آبان ۱۴۰۰، هیچ مخالفتی از سوی مراجع ذی‌ربط به فدراسیون فوتبال اعلام نشده‌است. همچنین تا زمان صدور و انتشار این بیانیه، هیچ مقام و مرجع رسمی و قانونی نظارتی، ادعای اسرائیلی بودن آن شرکت و مدیران و سهامداران آن را تایید نکرده‌اند.»

سوال اینجاست آیا شما خودتان نمی‌دانید برقراری هرگونه رابطه با رژیم‌صهیونیستی ممنوع است؟ آیا نمی‌دانید از همان ابتدای انقلاب اسلامی، ایران و اسرائیل دو خط موازی بوده‌اند که هرگز به هم نخواهندرسید؟ آیا این چیزها نیاز به گفتن دارد و شما خودتان مطلع نیستید؟ اگر فردا آنها میزبان جام جهانی هم شدند، خودتان را به آن راه می‌زنید و در آن جام‌جهانی شرکت می‌کنید؟ حتما باید کسی به شما بگوید که این کار را بکنید و این کار را نکنید؟ کاش بهانه دیگری می‌آوردید و مدام خودتان را به آن راه نمی‌زدید! حالا البته خریدی از آن شرکت مورد نظر انجام نشده اما این‌که خودتان را به ندانستن بزنید، توجیه قابل قبولی نیست.